

og vi kende, at der er foretaget nogle Forandringer siden, idet Rigsdagen har faaet en større Plads og vil komme til at raade over et Rum, der er 6—7 Gange saa stort som det, der findes i denne Kaserne. Endvidere vide vi, at der er byttet om, saaledes at Landstingssalen kommer til at ligge ud mod Ridebanen og Folketingssalen ud mod Slotspladsen, og vi kende endelig, at baade Folketingssalen og Landstingssalen og Folketingslokalerne komme til at ligge i samme Etage, hvilket de Medlemmer, der have haft Sæde i Salen paa Christiansborg, ville indrømme er en meget stor Fordel. Det har sin store Betydning, at Folketingsmænd og Landstingsmænd have deres Rum i samme Etage, og navnlig at Salene ligge i samme Etage. Alt det kende vi; der er andre Ting, som vi ikke kende saa nøje, og det er den Udvidelse fra, hvad de gamle Planer udvise, som har fundet Sted. Vi kende hvert enkelt Værelse efter disse Planer, men de Forandringer, der ske ved, at Udvidelsen finder Sted, og hvorledes de yderligere Lokaler komme til at ligge for hverandre, det kender jeg ligesaa lidt som det ærede Medlem. Men det er jo derfor, der bliver nedsat et Udvalg paa Rigsdagens Vegne for at være med til at tage Beslutning om Fordelingen af disse Rum. Vi kende Bygningernes Ydre og vi kende Værelserne, som de vare i den oprindelige Plan, men ikke det ny, der sker ved den Forøgelse af Rum, Rigsdagen har faaet. Jeg kan saaledes ikke skønne, at det har noget som helst paa sig, at denne Sag skulde være uforberedt og ufærdig, det vil jeg for mit Vedkommende i alt Fald ikke anerkende. Og naar det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) endogsaa gik saa vidt, at han sagde, vi staa her i Dag overfor Vedtagelsen af noget, hvortil Tegninger og Planer først komme til at foreligge til Efteraaret, saa vil jeg sige, at Tegninger og Planer foreligge i dette Øjeblik, der er kun Tale om Forandringer med Hensyn til, hvorledes Værelserne skulde ligge efter denne Udvidelse.

Der er saaledes ingen Grund til at tale om Mangel paa Hensyntagen til dette Ting. Jeg skal for øvrigt ikke udtale mig videre, det er ingen Nytte til at gentage, hvad der tidligere er sagt om denne Sag; der kan ikke siges noget nyt, men det er en Kendsgerning, at hvis man stemmer mod dette Forslag, saa stemmer man mod Loven af 15. November 1903, men jeg

synes, at vi ere forpligtede til at bringe Loven af 1903 til Udførelse.

Hey: Til det ærede 4de kongevalgte Medlem (Carstensen) vil jeg meget gerne sige, at hverken jeg eller nogen af mine Meningsfæller have tænkt paa at ville bryde Loven af 15. November 1903 eller gaa udenom noget som helst Tilsagn, der er givet ved denne Lov. Dette er selvfølgelig vort Ønske i allerhøjeste Grad at staa ved Loven i allervideste Omfang og opfylde ethvert Tilsagn, der paa nogen Maade kan udledes af denne Lov.

Det er glædeligt, at det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) mener, at jeg i Dag taler i en roligere Tone, efter at jeg i sidste Møde har talt i et saa skarpt Sprog, „som heldigvis er sjældent i denne Sal“. Ja, heldigvis er der sjældent saa god Grund til det, som jeg mente, der var den Dag, og jeg vil sige til det ærede Medlem, at mine Udtalelser fødtes ikke i et Øjeblik, de vare særdeles vel overvejede, og i den Tid, der er gaaet siden, har jeg ikke haft nogen som helst Grund til at fortryde dem eller ønske at forandre noget som helst deri, eller at jeg havde talt paa lemfældigere Maade. Jeg finder, at mine Udtalelser vare berettigede, ikke for skarpe, og jeg sagde til Ministeren, hvorfor jeg talte, som jeg gjorde, det var, fordi jeg føler saa varmt og ærligt i den Sag, som nogen kan føle.

Naar det ærede Medlem siger i Dag, at denne Sag har foreligget for Landstinget siden November forrige Aar, saa er det kun til Dels rigtigt. Vi kende de Planer, der da bleve forelagte af Ministeren, de Thorvald Jørgensonske Planer i en meget smuk Udførelse, men hvad have vi faaet at vide om de Planer, som, efter hvad der staa i Folketingets Vedtagelse, nu foreligge fra hans Haand, og dertil komme saa atter endda nogle Ændringer. Jeg har læst de Udtalelser, der ere fremkomne fra Ordføreren i Folketinget, om, at der skulde foretages saadanne og saadanne Forandringer, at den Sal skulde flyttes derhen, og den skulde flyttes derhen, og at af Tronsalen tager man et Stykke og indretter det paa den Maade og den Maade. Ordføreren sagde ogsaa, at der fra Thorvald Jørgensens Haand forelaa Skrivelser og Kort med Planer, men disse Skrivelser findes ikke i Udvalgets Betænkning, hvor man dog ellers tidt optager saadanne Ting. Det er ikke rig-